

**ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА « ПРО ЗАХИСТ
ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ»**

Ольшанська Христина Володимирівна

студентка 2-го курсу факультету соціології і права НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Голосніченко І. П.,

доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедру

адміністративного, фінансового та господарського права факультету

соціології та права НТУУ «КПІ»

Громадянам часто докучають дзвінками з пропозиціями придбати посуд, квитки і т.п., але це порушує права громадян у сфері використання персональних даних, які передбачені Законами України «Про захист персональних даних» N 2297-VI від 1.06.2010 та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про захист персональних даних» N 3454-VI від 2.06.2011.

Прийняття цих законів є ще одним кроком України на шляху до євроінтеграції, але парламентарії не уточнили зміст ключового поняття для обох законів – поняття бази персональних даних. Відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» база персональних даних – іменована сукупність упорядкованих персональних даних в електронній формі та/або у формі картотек персональних даних, а персональні дані – відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Проте дане визначення занадто нечітке, розмите, оскільки виходячи з визначення, то реєстрації як бази даних можуть підлягати і договори організації, і візитки, і телефонна книга в мобільному телефоні. Хоча якщо взяти за основу, що персональними є дані, які чітко ідентифікують особу, то до таких даних можна віднести прізвище, ім'я, по-батькові, дата і місце народження, а також дані про документ, який посвідчує особу. Тож, виходить, що бази телефонних номерів, електронні скриньки та списки гостей/учасників не містять персональних даних, які б ідентифікувала особу, а тому, відповідно, не є базами даних.

Дія Закону не поширюється створення таких баз:

фізичною особою - виключно для непрофесійних особистих чи побутових потреб; журналістом - у зв'язку з виконанням ним службових чи професійних обов'язків; професійним творчим працівником - для здійснення творчої діяльності.

Відносини, врегульовані вищевказаними законодавчими актами, є об'єктами адміністративних правопорушень, відповідальність за які встановлюється Кодексом України про адміністративні правопорушення: неповідомлення або несвоєчасне повідомлення суб'єкта персональних даних про його права у зв'язку із включенням його персональних даних до бази персональних даних, мету збору цих даних та осіб, яким ці дані передаються; неповідомлення або несвоєчасне повідомлення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних про зміну відомостей, що подаються для державної реєстрації бази персональних даних; ухилення від державної реєстрації бази персональних даних; недодержання встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних у базі персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них; невиконання законних вимог посадових осіб спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних щодо усунення порушень законодавства про захист персональних даних.

Неточності у Законі можуть вплинути на кваліфікацію цих правопорушень, А враховуючи розмір штрафів, ці неточності потребують негайного усунення.

За порушення недоторканості приватного життя, а саме за незаконне збирання, зберігання, використання, знищення, поширення конфіденційної інформації про особу або незаконна зміна такої інформації винна особа притягується до кримінальної відповідальності.

Та і тут є недоліки. За Законом володілець персональних даних повинен повідомляти виключно в письмовій формі суб'єкта персональних даних про його права у зв'язку із включенням його даних в базу персональних даних протягом 10 робочих днів від дати такого розміщення. Але навіщо зайва трата часу та сил, якщо суб'єкт вже до цього дав свою письмову згоду на обробку

його даних? І чи є доцільним в такому випадку встановлення адміністративної відповідальності?

Загалом, аналізуючи Закон «Про захист персональних даних» та Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про захист персональних даних», можемо дійти висновку, що вони містять значну кількість прогалин, які значно заважають розумінню, а також практичному застосуванню. На мою думку, є необхідним внесення змін до даних законодавчих актів, таким чином, щоб вони відповідали якості міжнародних актів та актів іноземних країн у даній сфері.